

[Svend Nielsen.]

besiddelse naturligvis ikke kan gives de Folk, der paa en eller anden Maade har vist nationalt uværdig Optræden. Dør tænker jeg i første Række paa den Del af Befolkningen, der under Besættelsen, direkte eller under en eller anden Form, har gjort Haandlangertjeneste for Fjenden. Det er ganske klart, at den Ret til Vaabenbesiddelse, der paa en eller anden Maade maa sikres Befolkningen, ikke kan gælde dette Lag. Hvem kan tage Stilling til, hvorvidt en Person er nationalt uværdig, spørger det ærede Medlem. Jeg er overbevist om, at i Sognene og i Byerne, hvor man har oprettet Hjemmeværnsforeninger, vil saavel de lokale Ledelser som de lokale Myndigheder med deres Kendskab til Tilstandene det paagældende Sted praktisk talt overalt vide, hvem der skal betragtes som nationalt hæderlige Folk, og hvem der har spillet en saadan Rolle under Besættelsen, at de ikke kan falde ind under den Regel, jeg her har antydet. Den Side af Sagen tror jeg ikke vil volde Vanskelighed.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen kan heller ikke forstaa, hvorfor jeg saa stærkt har fremhævet, at det vil være rigtigt at lade Hjemmeværnsforeningerne udelukkende sortere under Forsvarsministeren. Det er ud fra den Betragtning, at disse Foreninger nu engang har en ganske bestemt Karakter. Det fremgaar ganske klart af disse Foreningers Formaal. De er skabt med det Formaal at samle alle gode, nationale Borgere til Dygtiggørelse i Vaabenbrug, for at de, hvis vort Land igen skulde blive truet eller angrebet, kan deltage i Forsvaret. Disse Foreninger har altsaa en ganske bestemt Karakter, og det vil efter min Opfattelse være saare naturligt, at man under Hensyn til denne Karakter lader dem sortere direkte under Forsvarsministeriet, fordi dette Ministeriums Arbejde dog langt mere tangerer de Problemer, disse Foreninger skal beskæftige sig med, end Justitsministeriets.

Det er min Motivering for min Stilling i denne Sag. Jeg har ikke Opfattelsen af, at jeg eller andre af mit Parti paa noget Tidspunkt har forvekslet de eksisterende Hjemmeværnsforeninger med et egentligt Hjemmeværn, som maa være en Bestanddel af det danske Forsvar. Den Paastand i saa Henseende, som det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har fremsat fra denne Talerstol, maa staa for det ærede Medlems egen Regning. I øvrigt er Forholdet vel det, at da man i sin Tid, i 5. Maj-Regeringen, beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Afviklingen af Modstandsbevægelsens Styrker

og disse Styrkers, i hvert Fald for en Dels Vedkommende, Overgang i en saadan Hjemmeværns-Bevægelse, da skyldes det vel det ærede Medlems Partifælle i Regeringen, at denne Sag ikke allerede dengang fandt sin Løsning. Det havde efter min Opfattelse været en Fordel, for jeg tror, at man havde undgaaet mange Diskussioner om Problemet, hvis man kunde have afløst den ene Ordning med den anden og ikke havde faaet det Tomrum, vi har haft, og som naturligvis maa have skabt nogen Forvirring og en hel unødigt Diskussion. Men at Udviklingen har formet sig saadan, kan det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i hvert Fald kun bebrejde sin egen Partifælle, som paa daværende Tidspunkt var med til at behandle dette Problem i Samlingsregeringen.

Søren Olesen: Det glæder mig, at den højtærede Forsvarsminister heller ikke var saa særlig begejstret for Udformningen med Hensyn til Hjemmeværnene. Ministeren mente ikke, at vi kunde udsætte Sagen, til Forsvarskommissionen havde talt. Det synes jeg i og for sig godt, vi kunde, for den foreløbige Ordning, man fik i Efteraaret, har vist sig at virke ret tilfredsstillende. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det, der skulde drøftes i Forsvarskommissionen, var et Hjemmeværn som et Led i Forsvaret. Efter denne Oplysning kunde det se ud til, at vi faar 3 Kategorier, altsaa en Hær og et Søværn som hidtil, et dertil knyttet Hjemmeværn og endelig et privat Hjemmeværn, og hvis det skulde blive Tilfældet, synes jeg nok, at vi her i Danmark er blevet rustet baade til Tops og til Bunds. Det er ikke en saadan Udvikling, vi ønsker at være med til — at den danske Ungdom skulde opdrages i militaristisk Aand, og derfor synes jeg, disse Hjemmeværnsforeninger burde have været stillet i Bero og ikke være lovfæstet i denne Lov, men være taget op til en særskilt Drøftelse.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen søger at løfte hele dette Spørgsmaal med Hjemmeværnsforeningerne op i et meget højt Plan, naar han udtaler, at Lovforslaget er Udtryk for et antidemokratisk Indslag i Lovgivningen, og samtidig, beskeden som det er hans Vane, føjer til, at hans Parti maa staa alene med det demokratiske Standpunkt. Man maa jo haabe, at Dyden belønnes. Men jeg kan ikke svinge mig op til de Regioner ved Behandlingen af dette rent praktiske Spørgsmaal, for det Forhold, der foreligger her, er meget